

Uloga profitnog i neprofitnog sektora u pristupu depresiji

DUJMOVIĆ D.

MEDICINSKI FAKULTET U ZAGREBU, ZAGREB, CROATIA

- STUDENTSKA SEKCIJA ZA NEUROZNANOST

SAŽETAK:

Profitni sektor, dakle razna poduzeća, kako državna tako i privatna, još uvijek ne shvaćaju u potpunosti da su kao dio zajednice dužni sudjelovati u interakciji s brojnim bolesnicima, pa tako i onima oboljelima od depresije. Pojedinci oboljeli od tog poremećaja često se doživljavaju kao lijeni, dok se oni s depresijom u povijesti bolesti ili depresijom kao razlogom bolovanja teže kasnije zapošljavaju zbog stigme koja prati ovaj psihički poremećaj, a posljedica je neinformiranosti javnosti o njegovoj pravoj prirodi. Stoga je moguće rješenje za ovakve situacije bolje informiranje cjelokupne javnosti o depresiji, njenim mogućim uzrocima, ali i učinku na oboljele, njihove obitelji i šire okruženje. Neprofitni sektor, poglavito kroz djelovanje raznih udruga i volontera, s druge strane pomaže oboljelima. Udruge oboljelih mjesto su nalaženja potpore i učenja o vlastitoj bolesti te kako se nositi sa svakodnevnim poteškoćama koje ova bolest donosi. Također, udruge poput „Lavica“, gdje si žene oboljele od raka pružaju međusobnu podršku, važna je za prevenciju i rano otkrivanje depresije kroz uzajamno povjeravanje gore spomenutih bolesnica, a to je utoliko važnije zato što sve više postaje jasna veza između depresivnog poremećaja i niza onkoloških entiteta. Glavni problem je na koji način zainteresirati profitni sektor kako bi on prepoznao korist koju može imati od raznih društvenih akcija. Humanitarne organizacije zbog niskog budžeta nemaju priliku reklamirati se i na taj način privući pažnju šire javnosti, a imaju sve veću ulogu unutar društva. Iz tog se razloga u posljednje vrijeme sve više povećava uloga neprofitnog marketinga koji pokušava pomoći udrugama u ostvarenju cilja. Još jedan problem s kojima se susreću neprofitne organizacije kod realizacije je manjak volontera i entuzijasta. Mnogi se prijave, ali rijetki su oni koji ostaju do kraja. Međutim, postoji svijetla točka u svemu ovome, a to je sve veći broj mladih i osviještenih ljudi koji nesebično volontiraju i pomažu udrugama te na taj način predstavljaju uzor na koji bi se i mi ostali trebali ugledati. Možda javnost napokon shvati da volontiranje i sudjelovanje u humanitarnim organizacijama nije dodatna aktivnost, već sastavni dio života.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2098](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2098)